

Chính phủ Pháp- đang cần có thêm nhiều thuộc địa (Colonies), nhân dịp này, họ đã cho huy động quân vào đánh chiếm Việt Nam. Đánh chiếm Gia Định trong Nam. Sau đó chiếm Đà Nẵng năm 1858. Năm 1867, Nam Bộ trở thành nhượng địa, trở thành cai trị bởi chính phủ Pháp . Năm 1875, quân Pháp đánh chiếm Thành Hà Nội. Năm 1884, tất cả phần còn lại của đất nước Việt Nam bị đặt dưới sự bảo hộ của nước Pháp (1884 : French protectorate imposed over the rest of the country).

Cố Phan Tây Hồ đã gửi cho nhà cầm quyền Pháp 1 bức thư, nói: “Chính phủ nên chú ý hơn tài, trao quyền hành cho họ, lấy lý mà trị, lấy thành mà đãi, nên nghiêm quy định ngôn luận cho các nhân sĩ, báo chí để thông đạt tình dân, thể hiện nghiêm minh, kiểm soát quan lại tránh cho dân chúng đi uất công, oan trái, sống dưới luật pháp, giảm bớt sự uất, khuyến khích trình công nghè thì sĩ dân sẽ vui lòng giúp chính phủ. Lúc này sẽ không còn ai lo toan tính đến việc chính phủ nữa...” Ngay khi nào chủ nghe những lời khuyên cáo cấp Cố Phan-Tây-Hồ cũng như gặt bông lý thuyết “Pháp-Việt đồng huân – French-Vietnamese Concord” do Cố Phan Bội

Châu đả ra đả thả c hiả n mả t cuả c “Sả ng chung “ trong an bình vui vả giả ã chính phả cai trả và dân chúng bả n xả .

3.- Nhả ng cuả c chả ng đả i cuả tả ng lả p trí thả c mả i:

ở đây, vì khuôn khả hả n hả p, chúng tôi chả nêu lên nhả ng vả tiêu biả u, đả n hình nhả t mà thôi.

Cả Phan-Bả i-Châu vả n đả ng cho phong trào Cách Mả ng chả ng Pháp, nhả sả giúp đả cả a Trung Hoa và Nhả t Bả n lúc đả. Cả bả bả t năm 1925 tại Thả ng Hả i rả i bả đả n vả Viả t Nam trả i. Do sả phả n khả ng cả a dân chúng trong nả c lên cao đả đả i nên ngả i Pháp khỏ ng đả m quyả t liả t hả thả Cả Phan, mà chả liên lả c vả i Nhả t Bả n trả c xuả t Cả .

Năm 1917, Ông Lả ng-Ngả c-Quyả n tả Nhả t Bả n vả Viả t Nam gâ đả ng lả c lả ng đả u tranh chả ng Pháp, nhả ng Ông đả bả mả t thám Anh (British secret police) bả t tả i Hả ng Cả ng rả i giao lả i cho Pháp vì lúc đả Anh và Pháp là nhả ng “ Đả quả c – Imperialist nations “ đả ng cai trả nhiả u thuả c đả a trên thả giả i, có quyả n lả i chính sách giả ng nhau nên là bả n đả ng minh vả i nhau. Ông Quyả n bả giam vảo nhà tù ở Tả nh Thái Nguyên, miả n thả ng du Bả c Viả t.

Ít lâu sau, Ông Đả i Cả n chả huy cuả c khả i nghĩa chả ng Pháp nhả ng sả c yả u nên bả quân đả i Pháp đả p tan trong vài tháng.

Sau Thả chiả n thả I, năm 1919, mả t Hả i Nghả Hòa Bình đả c tả chả c tả i Versailles ở Pháp, mả t nhó m nhả n vả t đả u tranh cho Đả c Lả p cả a Viả t Nam đả ng cả trú tả i Thả Đô Paris, trong đả có Nguyả n Ái Quả c (Nguyen, the Patriot), tả c Hả Chí Minh, cán bả Cả ng Sả n Quả c tả và lả nh tả cả ng sả n Viả t Nam sau này, soả n thả o mả t chả ng trầ ng 8 đả m cho cuả c đả u tranh giành Đả c Lả p cho Viả t Nam và gả i tả i Hả i Nghả Hòa Bình nỏ i trên. Nguyả n Ái Quả c tìm gả p Tả ng Thả ng Mả Woodrow Wilson (1856-1924, vả Tả ng Thả ng thả 28 cả a Mả , 2 nhiả m kả , và đả c coi là 1 trong nhả ng vả Tả ng Thả ng vĩ đả i cả a Hoa Kỳ) đả yêu cả u ả ng hả cho chả ng trầ ng 8 đả m nỏ i trên, nhả ng vả Tả ng Thả ng Mả lả i muả n Viả t Nam đả đả n Đả c Lả p theo chả ng trầ ng 14 đả m cả a Ông đả nh cho tả t cả các dân tả c trên thả giả i đả ng bả cai trả bả i mả t quả c gia khỏ c. Mả chả ng đả i chính sách thuả c đả a. Thả là mả ng ả c cả a Nguyả n Ái Quả c khỏ ng thành.

Năm 1924, mả t thanh niẻ Viả t nam yêu nả c, Phả m Hả ng Thái , đả cho nả bom mả u sát viẻn Toàn Quyả n Đở ng lúc đả là Martial Merlin, đả công cán ở Nhả t Bả n rả i vả Sa-Đả n, thuả c Quả ng Châu, Trung Hoa. Merlin thoỏ t, nhả ng mả t sả ngả i Pháp, tả chả c tả c tẻ đỏ n tiả p, bả chỏ t và bả thả ng. Chiả n sĩ Phả m Hả ng Thái đả nhả xuả ng sông đả tả sát, khỏ ng cho Pháp bả t và khai thác lả y tài liả u, tin tả c. Tả nh thả n chả ng chính quyả n cai trả cả a thả c dân Pháp (French colonialists) càng đả ng cao nhả bả o nả i ở Viả t Nam.

Năm 1925, Vua Bả o-Đả i lên ngỏ i lúc 12 tuả i. Sau đỏ sang Pháp tiả p tả c con đả ng hả c vả n. Tả i Quả ng Đở ng, Trung Hoa, Nguyả n Ái Quả c thành lả p “ Viả t Nam Thanh Niẻ Cách Mả ng Đả ng Chí Hả i - The Revolutionary Youth League of Vietnam), tả chả c nẻ ng cả t đả u tiẻ n cả a Phong Trào Cả ng Sả n quả c tả ở Đở ng Đả ng (the first truly Marxist organization in Indochina), vả i mả c đả c cả ng sả n hóa toàn thả vủ ng này (Vietnam, Laos & Cambodia). Mả t Chi Bả (Party cell) đả c đả a vả Viả t Nam gâ đả ng cả sả và lả c lả ng chả ng Pháp, tả o chính nghĩa (Just cause) cho cuả c đả u tranh lâu đả i. Cẻ ng thả i gian đỏ Viả t Nam Quả c Dân Đả ng (The Vietnam Nationalist Party) đả c thành lả p vả i đả ng lả i chỏ trỏ ng đả i lả p hả n vả i tả chả c cả ng sả n nỏ i trên.

Năm 1929, thả y thả i cả đả thuả n lả i, Nguyả n-Ái-Quả c - ngả i đả đả c đả o tả o, huả n luyả n rả t

thuận thuận và mưu trí chiến đấu, chiến lược đấu tranh (struggling tactics & strategies) tại Nga Xô , đổi tên “ Việt Nam Thanh Niên Cách Mạng Đảng Chí Hối ” thành “ Đảng Dân Công Sản Đảng – Indochinese Communist Party “ đưa mặt hoạt động , đấu tranh theo đường lối, chính sách của phong trào công sản toàn cầu.

Năm 1930, Đảng Trường Nguyễn Thái Học, lãnh đạo Việt Nam Quốc Dân Đảng khởi nghĩa vũ trang chống Pháp tại Tân Yên Bái, miền trung du Bắc Việt vào ngày 10 tháng 2, nhưng thất bại vì lực lượng không cân xứng, lực lượng quân đội Pháp được trang bị vũ khí tối tân và mạnh hơn gấp nhiều lần. Lãnh đạo Nguyễn Thái Học cùng các nhân vật lãnh đạo của Đảng , 13 người, bị bắt và xử tử: chết dưới bàn tay chém (Guillotine) ngày 17 – 6 – 1930. Nguyễn Thái Học cùng các đồng chí bình thường, hiên ngang bước lên máy chém, không chút sợ hãi. Nguyễn Thái Học còn đưa lời cho hậu thế câu nói bất hủ “ Không thành công thì cũng thành nhân “. Ông muốn nói: không đạt được mục tiêu của đời sống thì ít nhất cũng xứng đáng làm một người con yêu nước của Tổ Quốc Việt Nam.

1932, Vua Bảo Đại tại Pháp trở về nước để thực sự đưa hành vi của nước với hi vọng người Pháp sẽ giúp Ông cai trị đất nước một cách tốt hơn, nhưng người Pháp phản bội o vạ quyền lợi của nước Pháp trước hết. Do đó ông Bảo Đại cũng chẳng làm gì được gì cho đất nước như Ông muốn, trong khi các tổ chức đấu tranh chống Pháp ngày một lan rộng, mạnh mẽ hơn bao giờ , làm cho Ông Bảo Đại càng thêm lúng túng, nhận rõ là mình không có thực quyền.

Năm 1937, Mặt Trận Bình Dân (Popular Front) lên cầm quyền tại Pháp, chính sách của Pháp đổi với các thuộc địa có nhu cầu thay đổi, để cho họ nên ở Việt Nam, các nhà lãnh đạo Cách Mạng các Đảng Phái công khai đứng lên tổ chức ra Đảng Dân Đảng Hối Nghĩa , tập trung sức mạnh, yêu cầu chính phủ Pháp cải cách chính sách cai trị và phóng thích các tù nhân chính trị . Trước sức mạnh đó, chính phủ Pháp nhượng bộ , chấp nhận phần lớn các đòi hỏi của lực lượng đấu tranh tại Việt Nam.

Năm 1940, Thế Chiến thứ 2 bùng nổ và lan tràn dữ dội, quân đội Nhật Bản tiến vào Việt Nam, thế đứng của Pháp bị đe dọa nên Phái Quốc Quân (Reconquering troops) Việt Nam khởi binh đánh Pháp để cứu nước và miền trung du Bắc Việt, đưa lực lượng vào Trung Hoa Quốc Dân Đảng. Khoảng thời gian này là cơ hội thúc đẩy phong trào Cách Mạng tại Việt Nam bùng lên, nhằm giành quyền Độc lập, Tự Do cho quốc gia, dân tộc.

Quân Pháp và Việt minh (ảnh LIFE)

Ngày 10-5-1941 : Sau cuộc Hố i Nghĩ Đệ ng Cộng Sản tại Pác Bó, là Trung Tâm Chỗ Huy cầ a Nguyễn Ái Quố c, ở miền cầ c Bắc Việt Nam, “ Mặt Trầ n Việt Nam Đệ c lập Đệ ng Minh- Vietnam Independence League “ gồ i tầ t là “Việt-Minh “ đầ c thành lập, nhằ m lôi cuầ n các lực lượng quố c gia chầ ng Pháp riêng rẽ khó thành công, kầ t hầ p lực thành mặt lực lượng lớn mẽ nh có tầ chầ c chầ t chầ , nhằ ng đầ i sầ lãnh đầ o chính yầ u là cầ a Nguyễn Ái Quố c. Hồ Nguyễn ra lệnh cho Võ Nguyên Giáp thành lập lực lượng vũ trang, tầ chầ c chiề n tranh du kích , nhằ m vào nhằ ng nầ i yầ u kém cầ a quân Pháp mà đánh. Điể u này chầ ng tầ Nguyễn Ái Quố c và Đệ ng Cộng Sản có Sách-Lườ c (Policy & Strategy) đầ u tranh khôn khéo và hầ u hiể u hầ n nhiể u tầ chầ c đầ u tranh quố c gia khác cũng trong giai đoầ n này. Sau đó (1942), Nguyễn Ái Quố c sang gồ p Lãnh Tầ cầ a Trung Hoa, là Tầ ng Giồ i Thầ ch (Chiang Kai-shek) xin giúp đầ phầ ng tiể n, nói là đầ cùng vồ i Trung Hoa chầ ng Nhồ t Bầ n, nhằ ng chính yầ u là phát triể n lực lượng vũ trang cầ a cầ ng sầ n. Tầ ng Giồ i Thầ ch đã có chính sách cho Việt Nam, lầ i biể t rõ Nguyễn Ái Quố c là cầ ng sầ n nên cho ngồ i bầ t giam 13 tháng. Lúc này, Việt Nam Cách Mầ ng Đệ ng Minh Hố i (The Vietnam Revolutionary League), đầ c thành lập vồ i sầ giúp đầ mầ i mặt cầ a Tầ ng Giồ i Thầ ch đầ chầ ng Nhồ t ở Việt Nam và sau này, khi Đệ ng Minh đánh bầ i Nhồ t Bầ n thì tầ chầ c này sầ kầ t hầ p vồ i các lực lượng không cầ ng sầ n giành chính quyầ n tại Việt Nam. Đệ ng Minh Hố i không thành công trong sầ mầ ng đầ c giao phó nên Nguyễn Ái Quố c thuyể t phầ c chính quyầ n Tầ ng Giồ i Thầ ch là sầ chầ ng Nhồ t theo đầ ng lầ i cầ a Hồ Tầ ng. Vì nhu cầ u chầ ng Nhồ t, Nguyễn Ái Quố c đầ c thầ và trầ vồ i Việt Nam, tiể p tầ c lãnh đầ o lực lượng cầ ng sầ n đầ u tranh không theo đầ ng lầ i cầ a Hồ Tầ ng mà theo đầ ng lầ i cầ a chính mình, vồ i cái tên mầ i Hồ Chí Minh (Ho, the Enlightened One) nằ m trong phong trào cầ ng sầ n quố c tầ . Vì Hồ Hầ chầ ng Nhồ t thầ c sầ tầ i Việt Nam cho nên Ông ta đã nhằ n đầ c sầ giúp đầ cầ a Trung Hoa và cầ Hoa Kỳ qua cầ quan OSS (tiể n thân cầ a CIA sau này) đầ c mầ chân quân đầ i Nhồ t Bầ n tầ i vùng này theo ý muầ n cầ a phe Đệ ng Minh. Trong lúc này, Hồ Chí Minh bí mầ t ra lệnh cho Võ Nguyên Giáp dùng lực lượng nhân dân vũ trang ngày càng phát triể n, tiêu diể t luôn cầ các lực lượng quố c gia (Nationalist forces) đầ mầ u toan đầ c chiề m chính quyầ n khi Nhồ t Bầ n bầ Đệ ng Minh đánh bầ i. Ngày 22-12-1944: Theo lệnh cầ a Hồ Chí Minh, Võ Nguyên Giáp thành lập Trung Đầ i Vũ Trang Tuyên Truyầ n (Armed propaganda section) gồ m 34 ngồ i, làm Lồ Tuyên Thầ xuể t quân tầ i xã Tân Trào, và chầ 2 ngày sau, tầ n công đánh chiề m vài đầ n binh cầ a Pháp ở Bắc Việt Nam, lúc đó tinh thầ n đã suy sầ p , gây tiể ng vang và phát triể n lực lượng vũ trang bầ ng cách “ lầ y súng đầ ch tiêu diể t đầ ch “. Kồ hoầ ch này cầ a con cáo già Nguyễn Ái Quố c đã thành công rõ ràng.

4. Cuộc đầ o chính ngày 9-3-1945:

Thầ chiề n thầ 2 bùng nổ là thầ i cầ thuầ n lầ i cho các nầ c thuầ c đầ a trên thầ giồ i, trong đó có Việt Nam, nầ i lên giành Đệ c Lập và Tầ Do vì chính quyầ n cầ a các nầ c cai trầ bầ lôi cuầ n vào cuộc chiề n lầ n lao này. Chính quyầ n cai trầ cầ a Pháp tầ i Việt Nam bầ mầ t liên lực vồ i chính phầ Pháp ở Âu Châu khi pháo binh (Artillery) cầ a phát xít Đệ c nằ nhằ mầ a bão bên bầ sông Rhine/ Rhin - con sông dài nhồ t ở Âu Châu, chầ y qua 6 quố c gia cầ a lực đầ a này – khi không quân Nhồ t Bầ n oanh kích căn cầ cầ a các quố c gia Đệ ng Minh (chầ ng phát –xít Đệ c-Ý-Nhồ t) tầ i Thái Bình Đầ ng (Pacific Ocean). Đầ giồ vồ ng chính quyầ n, thầ dân Pháp ra sầ c bầ t bầ tù đầ y các chính trầ phầ m và thầ ng tay đàn áp các phong trào đầ u tranh, khồ i nghĩa. Tuy nhiên các phong trào đầ u tranh nầ i đầ y vồ n không ngồ ng bùng lên. Ở Nam Bầ , Lê Hầ ng Phong và vồ là Nguyễn Thầ Minh Khai , cầ p lãnh đầ o cầ a Đệ ng Cộng Sản, sau Hồ Chí Minh, vồ n đầ ng, hô hào dân chúng khồ i nghĩa, giành chính quyầ n. Ở Thầ ng Du Bắc Việt, Ông Đầ i Cung chầ huy quân đầ i Bầ o-An (cầ a Pháp) chiề m Đầ n Binh tầ i Đô Lườ ng. Phầ Quố c Quân do Thầ Lãnh Trầ n Trung Lập chầ huy, tầ đầ t Trung Hoa kéo vồ đánh chiề m Tầ nh Lườ ng Sản. Tình hình càng thêm rầ i ren,

6 / 9

l i lê, dao găm, mã t u, vài qu l u đ n, m y kh u súng c a T u, c a Tây s d ng t h i Th Chi n th l, liên t c bi u tình, đ u tranh v i kh u hi u “Đánh Pháp, đ u i Nh t”, đ p ng đ ng v i tâm lý qu n chúng đang căm thù Nh t-Pháp. H ch n b t các t u buôn chuyên ch th c ph m, d u ăn, d u th p sáng, v t đ ng hàng ngày vv... l u thông trên các sông l n, nh t là Mi n B c, r i dùng loa kêu g i dân chúng quanh vùng, t do đ n l y tho i mái đem v mà ăn, mà dùng. Trong lúc đang thi u đối cùng c c mà đ c nh v y thì dân nào mà ch ng theo ? C ng s n khôn ngoan, m u l c, th đ o n nh th cho nên đã chinh ph c đ c kh i dân chúng đông đ o, không nh ng b ng cách khích đ ng lòng yêu n c, đánh Tây, đ u i Nh t, gi i phóng dân t c mà còn qua con đ ng “lãnh đ o bao t qu n chúng” n a. Ng i dân lúc đó đ i đa s không c n bi t c ng s n là cái gì, h ch c n đ c no c m, m áo, không b áp b c, bóc l t. thoát c nh nô l c a Pháp, c a Nh t mà thôi.

B i Vi t minh t p thu m t b t C nh sát (nh LIFE)

Nh t b t bu c ph i đ u hàng vô đ i u ki n (unconditionally surrendered) tr c l c l ng Đ ng Minh ngày 13-8-1945, sau khi 2 qu bom nguyên t c a M ném xu ng, làm tiêu tan 2 thành ph l n và quan tr ng v chi n tranh c a Nh t là Hiroshima và Nagasaki.

Pháp và Nh t không còn cai tr Vi t Nam n a, Vi t Nam nh m t cái nhà b không vì chính ph Tr n Tr ng Kim không có B Qu c Phòng, không có quân đ i, ch làm đ c vi c khi còn quân đ i Nh t b n đ ng đ ng sau l ng mà thôi. Th là hai l c l ng : M t bên là M t Tr n Vi t Minh c a Đ ng C ng S n, v i H Chí Minh là Lãnh T , lãnh đ o v chính tr , liên l c v i qu c t , có Võ Nguyên Giáp lãnh đ o l c l ng quân s , còn m t bên là Đ i Vi t Qu c Gia Liên Minh, m t M t Tr n qu c gia bao g m nhi u Đ ng Phái mà nòng c t là Vi t Nam Qu c Dân Đ ng và Đ i Vi t Qu c Xã, tranh nhau giành chính quy n.

Nh trên đã nói, M t Tr n Vi t Minh, do Đ ng C ng S n lãnh đ o, v i lãnh t là H Chí Minh, cán b c ng s n qu c t , m u m o, th đ o n ghê g m, c ng s n l i có nhi u cán b , đ ng viên đ c hu n luy n thu n th c, có c s p kh p n i, t thành th đ n thôn quê cho nên lúc này, c ng s n nhanh tay h n, ch huy các cu c n i đ y c p chính quy n h u h t kh p n i,

Tịch Thành cũng như các Phái Huy. Chợt 15 đến 19 tháng 8-1945, bộ máy chính quyền mới coi như nằm gọn trong tay Việt-Minh Cộng Sản. Ngày 25 tháng 8 Vua Bảo Đại thoái vị (abdicated), chính phủ Trần trọng Kim bắt giữ i tán và Chính Phủ lâm Thời (Temporary / provisional Government) do Hồ Chí Minh làm Chủ tịch (President) , có các nhân vật thu hút các quan OSS của Hoa Kỳ đứng bên cạnh (September 2-1945, in Hanoi, with American OSS Officials at his side, Ho Chi Minh Proclaims The Independent Democratic Republic of Vietnam...) ra mặt dân chúng Hà Nội ngày 2 tháng 9 – 1945, trong buổi không khí Cách Mạng, giữ i phóng dân tộc sôi nổi như muốn làm vỡ tung Hà Nội, và Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ra đời từ giờ phút đó ... Hoa Kỳ thì phân vân, khó xử : không muốn chấp thu hút thu hút của Pháp tại đây, nhưng Hoa Kỳ cũng không muốn Việt Nam rơi vào quỹ đạo của Phong Trào cộng sản Quốc Tộc, mặt mặt để dõa còn nguy hiểm hơn của Phát Xít Đức - Ý - Nhật nữa (... the U.S. Government at this time is in a quandry : not wanting to support French colonialism but not wanting to turn Vietnam over to a Communist Administration...), nhưng bắt làm sao vào lúc này ? Mặt Trần Việt Minh, do Cộng Sản lãnh đạo, với lãnh tụ là Hồ Chí Minh, , cán bộ cộng sản quốc tế, lão luyện kinh nghiệm đấu tranh, quyết định hành động công pháp chính quy định mặt cách mau lẹ trong lúc tình hình Việt Nam như mặt căn nhà vô chủ . Các Đảng phái quốc gia không theo kịp chuyển đó nên đã bị mặt chủ hời ngàn năm mặt thu, ù đờ cho Dân Tộc Việt Nam phải đắm chìm trong biển khổ cho tới tận bây giờ ...

San Diego, California

Ngày 18 - 8 -2010

~~~~~ Nhan ngày 19 tháng 8, một ngày không thể quên hay thiếu sót trong Lịch Sử Việt Nam can dài, xin mọi quý vị đọc Bài Biên Khố o này và cho biết n bè, mặt t s con cháu để c để c ch Việt . Chúng tôi nghĩ là mặt để u h u ích.

~~~~~ Kính chúc quý vị bình an, mặt nh khỏe .

~~~~~ *
~~~~~

~~~~~ On the occasion of the August 19th coming again, you're invited to read this article that's really an important period of our native country's

History. It would be much more better and interesting if some of your friends and family members had time to read this writing.

~~~~~ My best wishes to you and your people.

Tác Giả: Phan Đ c Minh
Thứ Sáu, 20 Tháng 8 Năm 2010 10:18

Old man Phan,